

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ВІКТОР НАЗАРЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF VIKTOR NAZARENKO v. UKRAINE)
(Заява № 18656/13)

Стислий виклад рішення від 03 жовтня 2017 року

У лютому 2011 року у справі заявника Довгинцівський районний суд м. Кривого Рогу постановив перерахувати його пенсію у зв'язку зі збільшенням середньої заробітної плати в країні з часу його виходу на пенсію. Справу було розглянуто в порядку письмового провадження. У листопаді заявника було повідомлено про оскарження цього рішення в апеляційному порядку. Згодом він звернувся до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду з проханням повідомити його про дату судового засідання, проте відповіді так і не отримав.

У лютому 2013 року заявник отримав копію постанови апеляційного суду від 26 червня 2012 року про скасування ухваленого на його користь рішення суду першої інстанції.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився на порушення статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі – Конвенція) під час провадження його справи в апеляційному суді. Зокрема, заявник стверджував, що його не було повідомлено про апеляційне провадження у його справі.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд вказав, що відповідно до наявних матеріалів справи відсутні будь-які обґрунтування та докази отримання заявником копій апеляційної скарги чи ухвали суду про відкриття апеляційного провадження. Європейський суд вказав, що відповідно до вимог національного процесуального законодавства сторони у справі мають бути поінформовані про основні процесуальні дії та забезпечені процесуальними документами суду. Крім того, Європейський суд зазначив, що докази відправлення кореспонденції до суду мають надаватися відповідною стороною і зберігатися у матеріалах судової справи. Європейський суд дійшов висновку, що заявника не було належним чином повідомлено про апеляційну скаргу, а тому він був позбавлений можливості надати у відповідь свої коментарі. Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції з огляду на недотримання у справі заявника принципу процесуальної рівності сторін.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятою;

2. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 4 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявнику 1 000 (одну тисячу) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»